

Zdroje ze kterých jsem čerpal při psaní svých paměti.

Pokud se tyče rodinné kroniky, nejvíc fotografického materiálu a dat mi dodal můj bratranec Josef Vendolský z Děčína-Boletic. Další údaje jsem doplňoval při různých setkáních s příbuznými, žel bohu to bývá nejčastěji při pohřbech. Ta práce stále ještě pokračuje. Ještě hodně dají je třeba doplnit. Pokud mi to zdraví dovoli, chci ještě navštívit rodné obce našich prapředků a v obecních kronikách zjistit přesnou dobu a za jakých podmínek odcházely na Volyn do ruska. Nejsov mi známy prvopočátky osídlení našich prarodičů na volyni ale ty se zřejmě moc neličí od ostatních emigrantů a jsou dostatečně popsány v literatuře zabývající se volynskou tematikou. Jednotlivé příběhy týkající se našeho rodu jsem slyšel z vyprávění mých strýců a tet. Nejvíce příběhu znám z vyprávění mého dědečka s otcové strany, Josefa Vojtěchoviče Pěničky, zvaného / Kitaj /. Hodně příběhu jsem si přečetl v jeho poznámkách které su zapisoval a které se žel bohu nedochovaly. V době mého mládí se v rodinách hodně vyprávělo o starých časech, o různých příhodách. Když si odmyslíme všechny ty technické vymoženosti které nas dnes obklopují, dá se to pochopit. V té době lidé rádi pohostily počestného jen aby vyprávěl co je v tom kraji odkud přichází nového. Můj dědeček náruživým čtenářem a dobrým vypravěčem.

Za své téměř osmileté vojenské služby na dálném východě a v Číně byl jako důstojník vojenské policie dvakrát na dovolené doma na volyni. Šestkrát projel transibiřskou magistrálu a každá cesta mu trvala 14 dní. Měl tedy o čem vyprávět, o sibiři, o manžursku, o Číně, o službě na řece Amur a později ve městě Charbin.

Z vojenské služby byl uvolněn až po prohrané rusko-japonské válce a kapitulaci ruské armády v pevnosti Port Artur v roce 1905.

Moje vlastní zážitky od útlého mládí až po důchodový věk popisují dle skutečných událostí jak sem se jejich účastnil nebo slyšel vyprávět od svých známých a přátel. Z mládí sem chodil od jednoho strýce k druhému, od dědečka k tetám. Chodil jsem do školy ve třech českých a dvou ukrajiných obcích, seznámil jsem se s řemesly která provozovaly mojí strýcove. To byly: Kovář, zámečnick, truhlář, obuvník, řezník a při každém zemědělská činnost. V německu jsem mimo manuální práce dělal take zámečnickinu, automechanika, řidiče.

V čechách skláře, čisníka, horníka, traktoristu, mechanika a později vedoucího pracovníka na různých stupních v STS a ČSSS.

Pišu hlavně ty veselé příhody ze života. Na ty špatné nerad vspominám. Většina lidí o kterých pišu již nežije. Možna mych pár řádku přispěje k tomu aby neupaly do úplného zapomnění.

K napsání vspominek ze svého života jsem se odhodlal příliš pozdě a to po dovršení 72 let. Původně jsem chtěl zaznamenat kroniku naší rozvětvené rodiny. Ta se po návratu z Volyně do ČSR v roce 1947 rozutekla po celých Čechách a moravě. Uvědomoval jsem si že za několik málo let, to už nedá nikdo do hromady. Jsem nejstarší z brátranců a sestřenic, nejvíc si pamatují ze života na Volyni a proto jsem cítil za svou morální povinnost zaznamenat o rodině vše co jsem věděl a další materiály doplňuji při různých setkáních s příbuznými. Žel bohu většinou jsou to setkání na pohřbech.

K sepsání mých životních příběhu mě inspiroval můj právník Pépa Jelinek. Ten mně pořád žada abych mu vypravěl jak jsem dělal lumparny ve školě. S tím jsem měl problémy, jak mu to podat že to byly věci nevhodné k následování. Take jsem si honem nemohl na ty lumparničky vspomenout. Tu mně ale Pépa poučil že když si občas na něco vspomenu, tak si to mám zapsat. Nedalo se nic dělat a na mém nočním stolku se objevil notes a tužka. Když jsem si za bezesné noci na něco vspomněl tak jsem si to zapsal. Během tři let jsem těch příběhu evidoval 186. Byla s toho úplná bramboračka. Uvědomil jsem si že to musím roztrdit podle jednotlivých témat a časové postoupnosti, počínaje od útleho mládí až po důchodový věk.

Své vspominky jsem roztrdit do 12 kapitol. Nejvíce veselých příhod je v kapitole 2, životní trapasy, v kapitole 3 lotroviny a kanadské žertiky a v kapitole 4, veselé prožitky se zajímavými lidmi.

Necitím se povolán historicky hodnotit dobu ve které jsem žil. Prot ji popisuju tak jak v te době působila na mě a mé nejbližší okolí. Abych přežil ve společnosti která mě obklopovala, jednal jsem tak jak jsem si myslel že je to správné. Od mládí jsem vyrůstal u příbuzných, pobýval v pracovních táborech v německu za okupace a později v americké okupační zóně. V Čechách pak zase U PTP. Později v práci na různých stupních pracovního zařazení. Prožil jsem několik režimů a schromáždil hodně příhod o které se s vámi chci podělit.

Mé příběhy vyvěrají z pravdivých skutečností. Jenom jména jsou smyšlená. Kdyby ale laskavému čtenáři některé jméno připadale známe, vězte že jde o podobnost čistě náhodnou. Za případné nepříjemnosti se co nejupřímněji omlouvám.

Václav Pěnička / Kitaj /

Zápisky ke kronice naší rodiny od
deváctého století k roku 2002 včetně.

Obsah jednotlivých kapitol.

1. Kronika rodiny dle dochovaných dat
2. Životní trapasy a prohry
3. Lotroviny a kanadské žertiky
4. Vesele i šmutné příhody mé i mých přátel
5. Setkání s podvodníky, zloději a recidivisty
6. Významné udalosti v mém životě
7. Chropžení mého života a pracovní úrazy
8. Náhodná setkání - svět je malý
9. Lide zavraždění, zabití válkou, haváriji a pracovními úrazy
10. Podivné zvyky, pověry, a zázračné léčení ve vesnici mého rodiště
11. Válečná léta 1938 - 1945. Další převraty a osvobození
12. Psi v chovu rodiny a přátel

Obsah kapitoly 1.

1. Předkové rodiny Pěničkové od roku-1838-
2. Předkové rodiny Vondráčkové od roku 1850
- 3, Předkové rodiny Krejčikové od roku 1869
4. Předkové rodiny Entové od roku 1878
5. Předkové rodiny Uhliřové od roku 1840
6. Předkové rodiny Vendolské od roku 1868

7. Pracovní činnost od útleho mládí
8. Zájezdy soukromé i služební, cestování
9. Kde domov můj, nemovitosti, peníze
10. Osudy v rodině a příbuzenstvu
11. Ze života mého dědečka Josefa Vojtěchoviče Pěničky, zvaného / Kitaj/
12. Obrazová příloha

13. Usnesení celostátního výboru SČVP z 27.11.2001 k vydání publikace o deportaci otce Krejčika na Sibiř.
14. Volyňská hymna, Šedesát let ušlo a Návrat domů. Publikovaná na setkání krajanů k padesátému výročí návratu do vlasti 21.5.1997.
15. Pamětní list, vydaný ke sjezdu krajanu dne 21.5.1997 na počest padesátého výročí návratu do vlasti. Celou akci pro cca 450 osob jsem zajišťoval s krajanem Josefem Kulichem a Arnoštem Vendolským.
Dle svých možností pomohli někteří krajané našeho regionu.

K R O N I K A

Rodiny Pěničkové a na ní navazující větve rodiny
Vondráčkové, Krejčíkové, Entové, Uhlířové a Vendolské.

1. Předkové rodiny Pěničkové od roku 1838
2. Předkové rodiny Vondráčkové od roku 1850
3. Předkové rodiny Krejčíkové od roku 1869
4. Předkové rodiny Entové od roku 1878
5. Předkové rodiny Uhlířové od roku 1840
6. Předkové rodiny Vendolské od roku 1868

Dokumentace

1. Obrazová příloha
2. Vysvětlivky k obrazové příloze
3. Křestní list prababičky Anny Novotné
4. Soupis zanechaného majetku na volyni
5. Volyňská hymna, Šedesát let ušlo a Návrat domů publikovaná na setkání krajanu k padesátému výročí návratu do vlasti.
6. Pamětní list vydaný ke sjezdu krajanu dne 21.5.1997 na počest padesátého výročí návratu volyňských čechů do vlasti.
7. Pamětní listy regionů Brno, Suchdolu nad Odrou, Chomutova a Žatce.
8. Vzpomínková akce k 58 výročí vypálení Českého Malina na Volyni, konaná 20 července 2001 v Žatci.

Seznam českých obyvatel v Omelanštině a přidružených osad
Serední Háj, Březina a Hrabina. Okres i oblast Rovno.

1. Kluza	39. Nosek	
2. Tvrdý	40. Květoun	
3. Vik	41. Nosek	
4. Procházka	42. Květoun	
5. Cinegr	43. Kratochvil	
6. Kurovský	44. Nesvadba Josef	
7. Pěnička	45. Hamáček - hospoda, sál	
8. Květoun	46. Hamáček	
9. Nosek	47. Nesvadba Emil	
10. Nosek	48. Nosek	
11. Kratochvil	49. Kubišta kapelník místní kapely	
12. Drobný	50. Horáček Václav rezník	
13. Kubišta	51. Nesvadba Vladimír	
14. Brynda	52. Krejbych	
15. Liška	53. Masopusta	
16. -	54. Štastný	
17. Liška	55. Dražil	
18. Drobný	56. Palla	
19. Málek	57. Havliček	
20. Hlaváček	58. Malhous Josef	Osada Hrabina
21. Bavr	59. Pěnička Slávek	
22. Matiční škola	60. Průšek V.	
23. Kočka starosta	61. Koloc, Vimr obuvník	
24. Pěnička	62. Oberajtrová M.	
25. Pěnička Vladovšovi	63. Zumr V.	
26. Pěnička B. truhlář	64. Veselý V.	
27. Pěnička Vláda	65. Vaněk St.	
28. Pěnička Vojta	66. Vaněk P.	
29. Anděl Vladimír	67. Jůna	
30. Pěnička Josef / Kitaj /	68. Štastný V.	
31. Anděl Bohumil	69. Vaněk V.	
32. Plos Krejči, knihovník	70. Malhous L.	
33. Soral	71. Volák	
34. Hamáček	72. Veselý Josef	
35. Hamáček kovář	73. Zumr M.	
36. Štastný	74. Oberajtr	
37. Zahradka	75. Zumr Vl.	
38. -	76. Malhous Vl.	

Seznam českých obyvatel patřících do obce Ulbarov ale majících spád do Omelanštiny pro svou polohu. Říkali jsme jim " Na kopci "

1. Průšek
2. Pěníčka Václav - syn Kitaje, zedník, hudebník
3. Průšek
4. Pěníčka
5. Průšek Antonín
6. Válek Josef
7. Vacek Kl.
8. Neuman
9. Neuman E.
10. Hlaváček Vladimír obuvník, syn Rostislav publicista.
11. Štastný
12. Štastný
13. Pavelka
14. Hlaváček Jan
15. Hlaváček / Buržuj /

Další odtrženou skupinou obyvatel Ulbarova bylo několik usedlostí kterým jsme říkali " Na doliku ". Bydleli tam Nepovimovi, Jonášovi, Pavelkovi, Najmonovi a několik dalších.

Na usedlost čís. 1 a číslo 60 - Průšek, se hlásí pamětníci Ulbarova i Hrabiny. Neví se přesně kde probíhala hranice katastru Ulbarova a Omelanštiny.

Informace a fotografie jsme získaly od těchto krajanů.

1. Nevřivá Larisa Olšovská 218 Bzenec 696 81 / za svob. Křivková /
2. Hajná Olga Cacovická 25 Brno Tel.
3. Kočinová Olga Hlubočany 8
4. Hlaváček Rostislav Karlovy Vary Javorová 361 PSČ 360 17
5. Samec Václav
6. Zumr Václav Čeradice 82 Tel. 415 712 456
7. Malhaus Libědice
8. Šimková Emilie Boňskobystřická 20 Šumperk 787 01 Tel. 583215859